

Tal dia com avui fa...

1 any

Setge municipal

La fiscalia manté el setge als alcaldes de l'1-O. Hi ha un centenar de diligències obertes contra els 712 batlles investigats i dues querelles.

10 anys

Montilla adverteix

El president de la Generalitat, José Montilla, fa un dur avís al Constitucional advertint que la sentència sobre l'Estatut no és un problema només català.

20 anys

González i els GAL

El Suprem acorda rebutjar la imputació de l'expresident del govern espanyol Felipe González en el cas Oñaederra, relatiu als GAL.

Full de ruta

Germà Capdevila

No hi ha fractura

Una de les excuses de mal pagador esgrimides per l'unionisme en general i per Pedro Sánchez en particular per negar-se a establir un diàleg amb Catalunya és que hi ha una fractura social a Catalunya que obliga a plantejar primer un diàleg entre catalans. La fotografia que expliquen és la d'una societat partida per la meitat, amb les dues parts enfrontades entre si sense cap comunicació. Malauradament, la realitat els espatlla el relat, com mostren els resultats de l'enquesta que el Centre d'Estudis d'Opinió ha fet pública aquesta setmana proppassada. Qui pot parlar d'una societat fracturada quan el 81,3% dels ciutadans acceptarien el resultat d'un referèndum legal i acordat? És evident que existeixen opinions diverses sobre la situació política i diferents visions de com hauria de ser el futur polític de Catalunya. És el mateix que succeeix en qualsevol societat democràtica. Però això no vol dir

Qui pot parlar d'una societat fracturada quan el 81,3% dels ciutadans acceptarien el resultat d'un referèndum?

que hi hagi una fractura o una societat dividida. La prova és que –més enllà de ser o no ser independentista o unionista– més de 8 de cada 10 catalans acceptarien la voluntat popular expressada en un referèndum d'autodeterminació. Aquest és el moll de l'os, i la raó última de la negativa de l'Estat a abordar un diàleg i una negociació franca i honesta. L'Estat sap que Catalunya està cohesionada pel que fa a una solució democràtica que inclogui l'exercici del dret a l'autodeterminació. L'opció del referèndum és més que majoritària, i –mal els pesi als seus dirigents– abraça votants socialistes, dels Comuns i fins i tot del PP i Ciutadans. La investidura de Pedro Sánchez atorga una nova oportunitat a l'Estat d'acceptar aquesta realitat, i admetre que el diàleg necessàriament ha de ser entre Catalunya i Espanya mitjançant els seus representats democràtics. I que qualsevol solució no pot obviar la voluntat de més del 80% dels catalans. Tota la resta, excuses de mal pagador amb un recorregut cada cop més curt.

Tribuna

Edgar Illas. Professor de literatura i cultura catalanes a la Universitat d'Indiana

Vins dialèctics

El mes passat van donar el premi Vinari al millor vi català del 2019 al Ferrer Bobet 2016, que és un vi negre de Porrera fet amb carinyena, garnatxa, sirà i cabernet sauvignon. Naturalment, la idea que existeix el millor vi de l'any o del país és absurda. Però en aquest cas l'etiqueta va bé per reconèixer encara més l'autor d'aquest vi del Priorat, Raül Bobet. A Bobet se'l coneix més pels vins del Castell d'Encús, que són els que fa a Talarn, al Pallars Jussà, a mil metres d'alçada. Aquests vins són especials no només per la frescor que els proporcionen les vinyes plantades a una alçada inusual al nostre país –tot i que en Josep Rabasa de Batlliu de Sort encara les té més amunt i quan beus els seus vins sembla que t'estiguis bevent els Pirineus. L'altra cosa única del Castell d'Encús és el sabor mineral que prové del fet que el most fermenta en ceps de pedra a la muntanya construïts per monjos del segle XII.

BOBET ÉS UN DELS ALQUIMISTES del vi més cartesians i racionals del món. Per això la gràcia és que va anar a Talarn a buscar vi-

nyes amb alçada per fer vins més continentals que mediterranis, i ja preveient que el canvi climàtic alteraria la vida de les vinyes, però un cop allà es va trobar aquests ceps per casualitat, de manera que, i aquí hi ha el seu cop de geni, va fer una unió feliç entre els seus càlculs i la contingència aleatòria del lloc.

LA CAPACITAT per crear unions dialèctiques d'oposats és la característica més extraordinària de Bobet. Els vins de Porrera, on també hi va anar a buscar una zona més elevada que la majoria de *terroirs* del Priorat, també volen conjunyar opo-

sats: frescor a partir de varietats càlides, lleugeresa enmig de corpulència o mineralitat enmig de fruita vermella.

L'ALTRA TENSÍO PRODUCTIVA és econòmica. Bobet fa un treball artesà i ecològic, però alhora el celler de Porrera és un edifici sofisticat i fotogènic com els que trobes a Califòrnia (on Bobet va estudiar química i enologia). Jo hi he estat dues vegades i en pocs llocs he estat tan feliç com a la sala de tast, amb el Priorat als peus. Per tant, Bobet no té por d'unir el treball humil de la terra amb el màrqueting corporatiu global. Un altre aspecte d'aquesta dimensió global és que Bobet, sobretot a Castell d'Encús, utilitza desinhibitament varietats internacionals com el riesling o el pinor noir si creu que aquestes poden expressar més bé el paisatge i la història del lloc. Bobet, és clar, és una altra al·legoria nacional perfecta del somni que molts de nosaltres voldríem ser: arrelats i globals, senzills i rics (rics del que hem donat, com diria Riba), sensibles i competitius, racionals i metòdics però sempre capaços de convertir l'atzar en virtut.

“Bobet és un dels alquimistes del vi més cartesians i racionals del món

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El Centre o l'Ateneu

■ Parlant de “prioritats”, Sr. alcalde, l'Ateneu o el Centre...? Vostè va mantenint reunions amb dites societats. El que no sé és si arriba a algun acord o no. Sigui un o altre, el cert és que Sant Sadurní d'Anoia necessita, li fa falta, li urgeix un espai local per a poder fer-hi actuacions, col·loquis, representacions, actes de diversos àmbits! És urgent, Sr. Ribasi.

Hi ha pressupost municipal, partides que es poden destinar a actuacions. Subvencions o altres ajuts d'altres institucions. I és de suposar, també, que les mateixes societats poden fer alguna inversió.

Hem de tenir ja, els sadurninencs/sadurninencs, aquesta “prioritat”, que al començament de l'article li menciono, a fi de

no haver d'esperar per una cosa que és més que necessària i demanada pels nostres veïns/veïnes.

Sr. alcalde, no posi més entrebancs, barreres, excuses a una sol·licitud popular, de fa anys. En aquests moments crec sincerament i honestament que no cal fer la diferenciació entre esquerra i dreta. El poble ho entendre i assumirà de molt bon grat.

El Centre o l'Ateneu... sí a un clam popular. Tots dos edificis ja hi són, manca ara la reparació o reconstrucció, perquè siguin visibles.

No sé si l'Ateneu, la seva junta, n'està parlant. Si que sé de primera mà que la societat del Centre té un projecte ambiciós, i que els seus socis estan disposats, oberts a la negociació per a la seva plasmació.

FRANCESC CARAFI QUINTANA
Sant Sadurní d'Anoia
(Alt Penedès)

On és el límit per a l'extrema dreta?

■ Aquesta setmana la diputada de Vox de l'Assemblea de Madrid Alicia Rubio qüestionava si els nens homosexuals existien, i deia clarament que no havien de defensar-se, aquests nens. Em sorprèn, perquè aquestes declaracions les va fer el mes de febrer per una cadena de televisió, on ningú va qüestionar el que s'estava dient. Després de declaracions així, un es pregunta: On és el límit? A quin punt caldrà arribar perquè reaccionem? En quin moment ens n'adonarem? Mentre l'extrema dreta pugui deixar anar aquests missatges sense cap conseqüència, ja sigui conseqüències legals o a les urnes, continuarà avançant. No podem quedar-

nos en la passivitat, cal reaccionar i rebutjar el seu missatge activament.

ANTONIA MERCEDES CODURAS
Barcelona

Admirable!

■ La carta va dedicada al Molt Honorable President Quim Torra. Admirable!

Sí, admirable el seu discurs. Cal llegir-lo i rellegir-lo.

Un periodista diu “mereixedor de ser emmarcat”; un altre diu “el seu discurs restarà per sempre”.

No tothom sap dir el que va dir el president, però sí que podem ser més atrevits, més lleials, més fermes, més valents, més incansables, fins a obtenir la independència.

I la memorable frase “ni atordit ni en silenci”, l'hem de fer nostra.

Amb gratitud. Sincerament,

MONTSERAT FIGUERA
I PADRÓS
Barcelona

Es tripliquen les agressions sexuals ateses pel Clínic

Els atacs es disparen des del 2005, segons l'hospital, però una majoria de les víctimes renuncien a presentar denúncia

L'Església espanyola no indemnitzarà en els casos d'abusos

La Conferència Episcopal, en l'esborrany del text sobre protecció de menors, tampoc planteja comissions d'investigació

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE • 23 de novembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15189 - AVUI / Any XLI. Núm. 14059 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P8

Primers moviments

INVESTIDURA • ERC espera l'aval de la militància per negociar amb el PSOE i reitera que la mesa de diàleg ha de ser entre governs

NOMS • Els republicans sumen Vilalta i Jové a Rufián en l'equip negociador, i els socialistes Illa i el tàndem Ábalos-Calvo amb Lastra

DEMANDA • JxCat demana que es reconegui Puigdemont però el PSOE manté al marge de la negociació el grup de Borràs

NACIONAL

P6,7

Una voluntària ajudant un client d'un supermercat a omplir la bossa del Gran Recapte durant la jornada d'ahir ■ MANEL LLADÓ

Alimentant valors socials

El Gran Recapte d'enguany ja està en marxa i vol assolir 4.500 tones

Nacional

P14

Holaluz es prepara per debutar en borsa

La comercialitzadora elèctrica amplia capital i valor fins als 160 milions

Cultura i Espectacles

P24

David Castillo guanya el premi Joanot Martorell

Opinió Angels Chacón i Feixas Consellera d'Empresa i Coneixement P12

Un comerç que dona vida

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

Espanyols amb la porra a la mà

L'encert de l'última enquesta del CEO ha estat definir amb claredat que hi ha –almenys– dues opinions públiques con-

traposades dins de l'Estat espanyol. L'estudi ha posat xifres a les contradiccions entre la majoria dels catalans i la dels espanyols i dibuixa, amb precisió, que no només hi ha una percepció diferenciada sobre els mateixos fets sinó que el conflicte polític és, també, una confrontació d'opinions públiques.

Els ciutadans espanyols tenen la millor opinió de les institucions que han encapçalat la repressió sobre Catalunya. La valoració de la Guàrdia Civil i el CNP (7,09, un notable) que concedeix la societat de l'a por ellos s'endinsa, per contra, en el suspens (4,59) en la població que va rebre la violència. El mateix passa amb els tribunals, l'exèrcit o la monarquia, que reben votacions contradictòries entre l'opinió pública espanyo-

La nació castellana/espanyola majoritàriament posa el domini per sobre de la democràcia

la i la catalana.

El resultat final és que més enllà del conflicte polític hi ha, sobretot, una confrontació nacional. Una nació, la castellana/espanyola, està disposada, majoritàriament, a situar el domini per sobre de la democràcia. I l'altre col·lectiu nacional, des de Catalunya, jerarquitzava els drets col·lectius i cívics per sobre d'axiomes com la perpetuació de l'Estat o la pertinença a un espai monolingüe de cultura única. De fet, la icona essencial que simbolitza l'Espanya de sempre, que és la monarquia, entre els catalans rep una valoració de 2,21 sobre 10, teòricament incompatible amb dècades de culte a la personalitat de la família Borbó des dels mitjans de comunicació de Madrid.

De tota manera, el que és substantiu és que l'excepció no és pas l'opinió pública catalana, sinó la de la resta de l'Estat. Qualsevol enquesta a àmbit europeu sobre el conflicte català donaria uns resultats molt més semblants als de Catalunya que els de l'Espanya espanyola. D'aquí la por real de les institucions de l'Estat, incapaces de traslladar les seves percepcions més enllà de les seves fronteres mentals i administratives.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Burriac

Una vegada em van preguntar quina era la meua muntanya preferida i vaig respondre el Montseny. Ara, més modest i més de proximitat, com marca la moda, diria Burriac. L'altre dia contemplava Burriac des d'Argentona: presenta una gega no visible des de davant. On se situa el "davant" d'una muntanya? Cada poble que la veu pot reclamar el seu davant. El de Burriac sempre serà per mi el que es veu des de l'estació del tren anomenada Cabrera de Mar-Vilassar de Mar, immediata a Mataró. Quan em traslladava diàriament a Barcelona, a l'arribar a aquesta parada deixava momentàniament la lectura del diari per observar l'elevació que des d'aquest punt presenta l'aspecte d'un pit femení juvenil. El castell que la corona és el mugró. Burriac té castell. La muntanya no és gaire alta, poc més de 400 metres, però és completa. Una muntanya amb castell és una muntanya amb personalitat definida, no se li pot demanar res més. Els habitants del Maresme "central", Mataró inclosa, quan venint de Barcelona, de Girona o de Granollers per les dife-

“És la muntanya central del Maresme, coronada amb un castell

rents autopistes divisem Burriac, diem "ja som a casa". Això potser no ho sabien.

La comarca del Maresme és la més "desestructurada" de Catalunya. S'ha dit sempre. Només reconeixen la capitalitat de Mataró els quatre o cinc pobles que l'envolten. De Premià en avall s'imposa la superioritat de Barcelona, d'Arenys de Mar en amunt, la de Girona. S'han fet moltes conjeitures –no totes de pes demogràfic, algunes d'històriques i religioses–, per explicar la desbandada. N'aporto una de nova: l'influx de les muntanyes "del davant". Els de Premià, el Masnou, Tiana, Te-

ià... no pugen mai a Burriac. Ho fan a Sant Mateu, muntanya de la Conreria, la més elevada del Maresme. Des de Sant Mateu, Burriac es veu baixet. Un pit? Sí: d'home. Com volen que Mataró els impressioni? Per l'altra banda, cap a ponent, els de Pineda, Calella, Torredra, pugen al Montnegre, des d'on Burriac ni es veu ni s'intueix. Ara afigurin-se si han de veure o intuir Mataró, la ciutat que diu que els és capital. No som d'aquí o d'allà, d'aquell poble o d'aquella ciutat, ni d'una administració comarcal. Som de les muntanyes pròximes que hem pujat des de petits.

Tots els de Mataró, Argentona, Vilassar, Cabrera, Cabriels, Llavaneres, Sant Vicenç de Montalt hem pujat un moment o altre de la vida a Burriac, sense excepció. Som de Burriac. En Toni Sors, escalador català que va conquerir l'Everest, era de Sant Vicenç de Montalt. No hauria completat la gesta, ni l'hauria iniciada, sense anteriors excursions a Burriac.

Fa tants anys que no hi pujo... No sé si podria. L'últim tram, el del castell, és fortet. Des de Mataró no es veu la gega, només el pit, però la gega hi és.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/heykah>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

Periodisme de claveguera

Un jutge de Madrid ha imputat per revelació de secrets una dotzena de periodistes de vuit mitjans diferents per haver publicat, per capítols, diferents parts de l'anomenat sumari dels CDR, pel qual set persones són a la presó acusades de terrorisme. Igual que perquè hi hagi un polític corrupte hi ha d'haver un corruptor, perquè un periodista publiqui uns documents filtrats, hi ha d'haver un filtrador. En el primer cas, el focus mediàtic es posa sempre en el polític, i és normal perquè aquest hauria de fer de servidor públic. En el segon, el més normal és que no passi res perquè ens hem acostumat a aquest periodisme mal anomenat d'investigació quan s'hauria d'anomenar de filtració, de filtració interessada, com totes. En aquest cas, però, els advocats dels detinguts, farts de veure com es vulnereu, com ha reconegut la mateixa Audiència Nacional, els seus drets, van denunciar les filtracions. I el

“No cal imputar, però estaria bé que publicar filtracions acríticament tingués conseqüències

jutge, en una decisió inexplicable, ha reaccionat imputant els periodistes. I els filtradors? La causa era secreta –de fet, una part encara ho és– i, per tant, molt complicat no és saber d'on van sortir els correus electrònics amb els documents escanejats. I poc difícil perquè en alguns casos els mitjans els van reproduir amb les marques d'aigua de qui els havia escanejat i tot... deu ser tan difícil de saber com qui va filtrar els detalls de la sentència del procés...

En una democràcia, el dret a la informació és fonamental. De fet a l'Estat, una democràcia en regressió en els darrers anys, està avalat per l'article 20 de la Constitució. Per tant, és una anomalia que aquests periodistes siguin imputats, tot i que el dret al secret professional no s'ha regulat mai per llei. Ara, sí que trobaria bé que fossin investigats, investigats per algun organisme que vetllés pel fet que els periodistes fessin bé la feina, cosa que, en aquest cas, voldria dir només contrastar (en termes legals això fa veraç una notícia). I com es contrasta en aquest cas? Tan fàcil com parlant amb els advocats, cosa que alguns d'aquests mitjans van prohibir als seus periodistes, segurament perquè això formava part del pacte amb els filtradors. Fa temps que alguns mitjans fan periodisme d'estat, el que no permet fissures respecte a la doctrina de qui mana, però aquest cop es va fer periodisme de claveguera.

De reüll

Maria Palau

Siguem mecenes

Que encara no han visitat l'exposició *Nuar l'espai. Donació Aurèlia Muñoz* al MNAC? Estarà oberta fins a finals d'abril, però mirin de no ajornar-ho perquè quan hi vagin hi voldran tornar. En quedaran enamorats. Com el títol indica, la mostra està formada per un conjunt de peces que els hereus d'aquesta artista que va fer poesia amb l'art tèxtil han regalat al museu del Palau Nacional. Una generositat impagable per part d'una família que fa poc va vendre un altre grapat d'obres al museu que talla el bacallà en el món de l'art, el Moma de Nova York, que

Els Amics del MNAC demanen ajuda per comprar una obra d'art

les exposa en la seva flamant nova presentació. El MNAC, per desgràcia del nostre país que no lamentem prou, no es pot permetre anar a les cases dels artistes amb el talonari, i encara menys en un nou any de salvatges retallades de l'administració. Quan visitin

l'exposició, es trobaran amb una obra, *Font de la vida* (1966), que és l'única del conjunt que continua sent propietat dels descendents de Muñoz. Els Amics del MNAC acaben d'activar una campanya de micromecenatge amb la qual confien reunir els 15.000 euros que possibilitaran l'adquisició d'aquest evocador brodat. Les donacions es poden fer fins al 10 de desembre. S'accepta qualsevol quantitat, per petita que sigui. Sí que es pot aconseguir que aquesta obra sigui pública, de tots. La implicació ciutadana ha de donar una lliçó als que cada vegada s'estan distanciant més del gran museu de l'art català.

Les cares de la notícia

PRESIDENTA DEL BANC DELS ALIMENTS

Roser Brutau

Solidaritat en marxa

El Gran Recapte del Banc dels Aliments posa cada any en marxa una cadena de solidaritat que suposa la recollida de més de 4.000 tones de menjar i la seva distribució final a través de les entitats socials a milers de ciutadans que tenen dificultats o viuen en la pobresa. Una feina valuosa.

PRIMER MINISTRE D'ISRAEL

Benjamin Netanyahu

Marcat per la corrupció

El primer ministre israelià il·lustra perfectament la dita que afirma que el poder corromp. El fiscal general d'Israel l'imputa per frau, suborn i abús de poder en tres casos de corrupció investigats per la policia. El denuncia que és un cop d'estat, però el seu mateix partit, el Likud, ja el pressiona perquè plegui.

PERIODISTA I ESCRIPTOR

David Castillo

Premi Joanot Martorell

El poeta, novel·lista i periodista d'aquest diari ha guanyat el 41è Premi Joanot Martorell de narrativa, dotat amb 20.000 euros, per la novel·la *El tango de Dien Bien Phu*. En el marc dels premis Ciutat de Gandia, també es va atorgar el premi Ausiàs March de poesia al poeta i assagista Jaume Pérez Muntaner.

EDITORIAL

Aliments contra la pobresa

La campanya del Gran Recapte del Banc dels Aliments espera recollir aquest cap de setmana més de quatre mil tones d'aliments, una xifra similar a la dels tres últims anys, que suposa una quarta part de tot l'aliment que recull a l'any entre donacions, malbaratament i ajuts de la UE amb l'objectiu de proporcionar ajut alimentari a les persones més necessitades. La iniciativa és molt positiva i, com passa amb d'altres de similars, valora la feina d'organitzacions com el Banc dels Aliments, la dels milers de voluntaris que fan possible la recollida per tot el país, la de les entitats socials que traslladen l'ajut a la gent i òbviament la solidaritat dels ciutadans que fan les donacions.

No n'hi ha prou, però, d'aplaudir aquesta cadena de solidaritat. Cal reflexionar, per exemple, sobre el malbaratament d'aliments que fem com a societat. L'Agència Catalana de Residus calcula que cada any a Catalunya es malbaraten 262.000 tones de menjar, més de la meitat (53%) a les llars i la resta en els processos de producció, processament i distribució. És necessària, doncs, una major consciència del valor social dels aliments per fer-ne un consum més racional.

L'altra reflexió que cal fer va més enllà d'iniciatives com el Gran Recapte, que són una ajuda molt important, però que van dirigides a paliar els efectes, no pas les causes, del problema. I el problema real és que un 20% de la població catalana viu en situació de pobresa. És una pobresa estructural, que el sistema per si sol no corregeix. Per això, és urgent avui la recollida d'aliments, però és imprescindible plantejar des de la política i les institucions les mesures de correcció que calguin per combatre aquesta pobresa.

La frase del dia

“Quan hi ha afectats grans interessos econòmics, hi ha sentències judicials que van contra el sentit comú”

Ada Colau, ALCALDESSA DE BARCELONA

Tribuna

Hèctor López Bofill. Professor de dret a la UPF

La immediatesa

Si alguna cosa ha posat de manifest la reacció ciutadana a la sentència del Tribunal Suprem sobre el procés canalitzada a través de Tsunami Democràtic i dels Comitès de la Defensa de la República és que el cos social català està en perfectes condicions de promoure l'ocupació del territori que permeti fer efectiva la independència del país. Quan comptes amb centenars de milers de persones mobilitzades n'hi ha prou en pensar que les diverses accions que s'han realitzat en infraestructures concretes (l'aeroport, els talls a l'AP-7...) es materialitzin en un sol moment de forma concertada sobre els punts estratègics més rellevants i sobre els espais encara sota control de l'administració espanyola per entendre que l'emergència de l'estat català podria ser una realitat a curt termini. També la profunda inestabilitat política a Espanya podria contribuir a la consumació del gest definitiu: de moment el govern de Pedro Sánchez està en funcions, es negocia una coalició entre el PSOE i Unidas Podemos que encara no compta amb els vots al Congrés dels Diputats per erigir-se (i que necessita el suport dels partits independentistes catalans) una coalició que, encara que s'acabés ungint, abocaria a un executiu fràgil sotmès a tota mena de pressions i de crisis.

EL PROBLEMA, com va succeint almenys des de les eleccions de setembre de 2015, de les quals havien de sorgir les famoses “estructures d'estat”, continua essent institucional. No pas d'actuació del govern de la Generalitat, sinó de manca d'institucionalització de la República (la qual pot partir del sistema autonòmic o no). El conflicte, com hem vist amb les qüestions vinculades a seguretat amb el paper dels Mossos després de la sentència del Suprem, rau en la possibilitat que si el go-

vern autonòmic posa a disposició una part dels seus recursos materials i humans a fi de fer efectiva la República (cosa que, per cert, no va succeir a partir del 27 d'octubre de 2017) hi ha el risc que l'Estat espanyol reaccionari eliminant completament les institucions catalanes, com va revelar l'experiència de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució.

“El dia que el sistema institucional existent i les noves “estructures d'estat” s'aliïn amb el moviment massiu de la ciutadania, la independència serà imminent.

LA MEVA IDEA és que la situació política actual d'Espanya impedeix, per manca de legitimitat a Catalunya, però també per manca de força i de penetració social i territorial, que una nova agressió contra l'exercici català del dret a l'autodeterminació triomfi. El grau de contestació que fórmules com les de Tsunami Democràtic plantegen impediria ara mateix, per exemple, una aplicació automàtica del 155 com la que es va produir en els dies següents a la declaració d'independència, i no diguem ja si algú hagués treballat els mecanismes de substitució de l'administració espanyola a Catalunya per l'administració republicana, que és al meu parer allò que s'hauria d'aver fet des de fa molt temps.

NO PODEM OBLIDAR, per exemple, que si el president Quim Torra ha estat jutjat aquesta setmana per una causa que en qualsevol democràcia hauria estat inclosa dins l'àmbit de la llibertat d'expressió, això ha succeït perquè hi ha un poder judicial espanyol a Catalunya. Estan preparats els mecanismes que permetin la transferència de jutges, magistrats, fiscals i lletrats de l'administració de justícia al sistema institucional de la República tal com preveia l'article 68 de la llei de transitorietat jurídica de 2017? Com avança, per posar un altre exemple, el front internacional? S'estan creant complicitats per aconseguir reconeixements un cop s'evidenciï la condició exigida pel dret internacional sobre el control del territori? I la confirmació de mecanismes recaptatoris que permetin assumir tots els impostos generats a Catalunya?

EL DIA QUE EL SISTEMA institucional existent i les noves “estructures d'estat” s'aliïn amb el moviment massiu de la ciutadania, la independència serà imminent.

De set en set

Lluís Muntada

Testament

Es grans mitjans de comunicació han difós filtracions de les declaracions dels CDR detinguts i acusats de terrorisme. Són filtra-

cions –i disculpin la broma fàcil– sense filtre de cap mena. L'accent de la notícia podria haver estat tot un altre: ¿com és que arriben aquests documents sobre una causa judicial que està sota secret de sumari?, ¿com és que es vulnera la presumpció d'innocència? Però no: els grans mitjans de comunicació han optat per, entre falca i falca publicitària, difondre unes declaracions filtrades i fragmentades. Un pas més cap a la naturalització de l'abús.

En un article recent a Vilaweb, Tamara Carrasco exposava d'una manera nítida què significa entrar a la cel·la d'una comandancia de la Guardia Civil. En aquell text on es notava la força de totes les omissions obligades, Tamara alertava de la salvatjada de fer un judici paral·lel a partir del que es filtra sobre els detinguts. L'article em va fer pensar en allò que Kafka anomena l'espera ansiosa de *L'Última Instància* (el poder absolut que dictarà sentència sobre tu).

¿Existeix la possibilitat de fer un testament que anul·li tot testament futur? Si mai em detenen, sé que jo deixaré de ser jo. Ja ho sé: un sempre és allò que és en cada instant de la seva existència perquè el jo està immers en la ferotge dialèctica del temps. Però no és menys cert que sovint el jo també està fet de renúncies injustes d'allò que volem ser. I, per tant, en moments oprobiosos en què t'han desnonat dels teus drets, el nostre jo és també un jo escindit, un contramirall de la seva pròpia negació. Si mai em detenen, jo deixaré de ser jo. Per això vull neutralitzar les febleses i renúncies del meu possible jo ostantge del futur. I per això vull dir en testament: “Sí, vaig creure en totes les llibertats i els drets que em faran ser declarat culpable.”

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC es prepara per negociar la investidura si obté l'aval

■ Els republicans inclouen Vilalta i Jové en l'equip negociador i reiteren que la mesa de diàleg ha de ser entre governs ■ El PSOE no contacta amb JxCat, que demana que es reconegui Puigdemont

Emma Ansola
BARCELONA

En espera de conèixer dilluns el resultat de la consulta a la militància, la direcció d'ERC es prepara per afrontar una setmana clau per negociar la investidura de Pedro Sánchez a canvi de les peticions republicanes. La formació deixa clar que la creació d'una taula de diàleg ha de venir acompanyada d'uns interlocutors vàlids que pels republicans són els membres dels dos governs.

A més a més, en aquesta taula s'ha de poder parlar de tot; això és: autodefinició i amnistia, cal acordar un calendari de reunions que permetin assegurar una continuïtat de les trobades i, finalment, establir "mecanismes" que permetin fixar els compromisos assolits. Aquestes són les condicions bàsiques que ERC portarà a la taula de negociació amb el PSOE si la militància dona dilluns el seu aval i que facilitarien l'abstenció dels republicans, però en cap cas un vot afirmatiu.

Dijous a la tarda, els diputats Adriana Lastra (PSOE) i Gabriel Rufián (ERC) es van reunir per acabar de concretar l'equip negociador, que en el

Els diputats Josep Maria Jové i Marta Vilalta, al costat del vicepresident Aragonès, en una imatge del setembre ■ ACN

cas dels republicans estarà format per Rufián, la secretària general adjunta d'ERC, Marta Vilalta, i el diputat dels republicans al Parlament Josep Maria Jové. El PSOE, per la seva banda, estarà representat per Lastra, el secretari d'organització del PSC, Salvador Illa, i els ministres en funcions José Luis Ábalos o Carmen Calvo.

Aquesta feina d'ERC ve precedida de trobades per tractar la investidura amb la CUP, Junts per Catalu-

JxCat, ERC i la CUP, separats davant la sentència

La resposta institucional a la sentència del Tribunal Suprem continua portant cua entre els partits independentistes, que ahir van tornar a gravar un nou episodi de desavinences. Aquesta vegada va ser a compte de les esmenes al text després que el Constitucional suspengués els punts polèmics que feien referència a la reprovació del rei, l'exercici de l'autodeter-

minació i l'amnistia dels presos. Si la CUP va ser la primera a presentar les seves pròpies correccions, ahir ho va fer JxCat amb un una esmena de quatre punts en què denuncia la censura que estableix el TC, rebutja les ingerències del tribunal sobre el Parlament, constata que aquest òrgan ha esdevingut "un instrument de dret formal" per silenciar les deman-

des democràtiques d'una majoria de catalans i finalment condemna les diligències obertes per la fiscalia contra els membres de la mesa.

ERC, per la seva banda, no presentarà esmenes i ahir expressava el seu malestar perquè el soci de govern les presentés sense haver-les consultat malgrat que els vots dels republicans són necessaris per aprovar-les. ■

nya i Bildu. Tots tres partits es mantenen al marge de les negociacions, la CUP per voluntat pròpia i JxCAT perquè encara no ha rebut cap trucada per parlar-ne. Amb tot la regidora de Barcelona Elsa Artadi indicava que la seva formació exigirà a Pedro Sánchez que reconegui el paper de Carles Puigdemont i Oriol Junqueras perquè la negociació tingui un "mínim de veracitat".

Ara per ara és no
"Estem en el no", assenyalaven ahir fonts dels republicans. Asseguren que, si el PSOE no es mou, ells mantindran el no a la investidura i, de moment, veuen el socialisme instal·lat en una certa ambigüïtat. Ahir des del govern espanyol es va mantenir la prudència tot assegurant que es tracta d'una negociació entre partits, però van indicar que l'executiu sempre ha estat favorable a la possibilitat del diàleg sempre que estigui emmarcat en la llei i la Constitució. "Ho vam fer en el passat [en relació amb el Pacte de Pedralbes] i seguim amb aquesta idea", confirmava la portaveu, Isabel Celaá.

Des del govern català, ahir a la tarda s'enviava a Moncloa una còpia de l'enquesta del CEO en què s'indica que el 48% dels espanyols estarien disposats a acceptar el resultat d'un referèndum sobre la independència de Catalunya sempre i quan fos legal i acordat. També se subratlla que la majoria dels enquestats, tant a Espanya com a Catalunya, aposten pel diàleg, i no la judicialització, com a via de solució del conflicte. ■

Govern i comuns avancen en la negociació dels pressupostos

Redacció
BARCELONA

El govern i els representants del grup parlamentari dels comuns van aprofitar la reunió que van fer dijous passat per acostar posicions en fiscalitat, concretament sobre el tram autonòmic de l'IRPF i l'impost de successions,

en el marc de les negociacions dels pressupostos de la Generalitat per al 2020, segons van explicar fonts de les dues parts a l'agència ACN. Sense donar gaires detalls, l'executiu català va assegurar, com ja havia avançat aquest diari el mateix dijous, que la idea és reduir la pressió fiscal per a les rendes més bai-

xes i augmentar-la per a les rendes més altes. En una entrevista a Rac 1, l'alcaldessa de Barcelona i dirigent dels comuns, Ada Colau, va confirmar que s'està avançant, però va fer una crida a la "responsabilitat" perquè s'aprovessin els pressupostos no més de la Generalitat sinó també de l'Ajuntament de

Barcelona i de l'Estat.

Segons fonts coneixedores de les negociacions, s'està parlant basant-se en la proposta de resolució aprovada en el debat de política general, que reclamava a la Generalitat "impulsar una reforma fiscal progressiva" que "modifiqui la fiscalitat en l'IRPF i l'impost de successions",

un text que va rebre el suport de JxCat i ERC. La resolució també instava el govern a "posar en marxa la fiscalitat verda per lluitar contra el canvi climàtic, amb l'impost sobre vehicles contaminants, a les activitats econòmiques que generen més gasos d'efecte hivernacle, i sobre les emissions portuàries de grans vaixells i creuers". Tot i que les posicions es van acostant, el calendari es manté, i les eleccions han fet ajornar una possible aprovació dels comptes fins al gener de l'any vinent. ■

Aragonès, vicepresident del govern ■ EFE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Crítiques al PSC pel model plurilingüe que ha de debatre

■ Se'ls acusa a les xarxes de trencar el consens sobre la immersió, i en l'òrbita d'ERC, JxCat, la CUP i els comuns, de voler ocupar l'espai de Cs ■ El text pot rebre esmenes durant el congrés socialista

J.A.
BARCELONA

En els darrers dies s'han multiplicat les crítiques al PSC en anar-se coneixent el contingut del document marc del seu 14è congrés, que celebraran els dies 13, 14 i 15 de desembre a Barcelona, i que ja va avançar El Punt Avui el 16 de novembre passat, en el qual proposen un model educatiu plurilingüe que reforci el castellà i l'anglès als centres que es consideri necessari, eliminant qualsevol referència a la immersió lingüística. La resposta a la xarxa a la proposta d'adaptar les hores lectives en català, castellà i anglès a l'entorn de cada escola, encara que no és definitiva perquè s'hi poden presentar esmenes, ha aixecat polseguera. Persones vinculades a JxCat, ERC, la CUP i els comuns acusen els socialistes de voler trencar el model de consens d'èxit a Catalunya des de la seva implantació el 1984 i d'intentar una maniobra per atreure votants de Ciutadans.

Aquesta doble crítica quedava recollida en la piulada de l'exsocialista, ara líder d'ERC a l'Ajuntament de Barcelona, Ernest Maragall, que també va ser conseller d'Educació de la Generalitat du-

Els socialistes Miquel Iceta i Eva Granados en una imatge d'arxiu durant un acte a Badalona ■ ACN

Les frases

“El PSC abandona l'últim vestigi de catalanisme progressista. Adopta el programa de Cs”

Ernest Maragall
PORTAVEU D'ERC A BARCELONA

“L'escola pública és una victòria del catalanisme popular. Dels qui no volien dos països en un”

Lucas Ferro
DIPUTAT DELS COMUNS

“El PSC votarà com Cs en temes d'immersió lingüística? Sempre es pot anar a pitjor i això n'és una clara mostra”

Gemma Geis
DIPUTADA DE JXCAT

“Semblava que el consens en defensa del català era l'únic fil que unia el PSC amb la resta del catalanisme”

Lluc Salellas
REGIDOR DE GUANYEM A GIRONA

rant el govern tripartit que presidia José Montilla: “El PSC abandona l'últim vestigi de catalanisme progressista. Adopta el programa de Ciutadans renunciant al model educatiu que vam aixecar

junts fa prop de quaranta anys amb el català com a llengua vehicular.”

Els socialistes consideren trencat el pacte de convivència per culpa de “la instrumentalització” que n'han fet “els naciona-

lismes”, entenen que n'han fet un ús partidista a l'escola i que l'independentisme “ha associat el català a la seva causa”, diu el text del document marc.

La regidora republicana a Barcelona Elisenda

Alamany deia que “assenyalar que el principal problema és «la instrumentalització dels nacionalismes» és desconèixer la realitat dels centres”. I mentre que la portaveu del PSC al Parla-

ment, Eva Granados, piulava: “Diem hola a una societat plurilingüe que preservi el català i que garanteixi sense complexos un bon domini del català i castellà i de l'anglès respectant el criteri pedagògic i adaptant cada projecte lingüístic de centre al seu entorn”, el diputat republicà José Rodríguez preguntava: “Quina diferència hi ha amb el model d'immersió actual? Més enllà de blanquejar el vostre gir al mateix discurs que Cs. A més perjudicant els pocs ascensors socials que hi ha on el domini del català és clau per accedir a una feina per als fills de les classes populars”. El també exsocialista, ara a Moviment d'Esquerres, Manel Nadal, li replicava, demanant “un debat seriós”, que “si el PSC diu que es manté la immersió lingüística però amb adaptacions per a escoles és el que proposava Bargañó”, l'actual conseller d'Educació.

Gemma Geis, de JxCat, qüestionava si el PSC votarà com Cs en temes d'immersió lingüística, exclamant que “sempre es pot anar a pitjor i això n'és una clara mostra”. En l'òrbita dels comuns el diputat al Parlament Lucas Ferro recordava que “l'escola pública catalana és una victòria del catalanisme popular. Dels qui no volien dos països en un. Ni escoles de segona. Dels qui no volien que aprendre català fos privilegi de ningú”, i el regidor de Guanyem, a Girona, vinculat a la CUP, Lluc Salellas, lamentava que “en temps de negociació de drets semblava que el consens en defensa del català era l'únic fil que mantenia unit el PSC amb la resta del catalanisme”. ■

bassols L'energia més propera

PARTICULARS · EMPRESES · SOLUCIONS A MIDA · MOBILITAT SOSTENIBLE · AUTOCONSUM

Puja a la mobilitat sostenible!

I ara, si et dones d'alta abans del 15 de desembre, pots guanyar un patinet elèctric

Entra a:
www.bassolsenergia.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Dels 29 empresonats pels aldarulls per la sentència encara en queden 7 a la presó

■ Ahir van ser posats en llibertat sis joves més, quatre a Lleida i dos a Tarragona ■ Un dels alliberats va ser detingut a la sortida i serà deportat

V.P.
BARCELONA

Dels 29 joves empresonats pels aldarulls registrats durant la setmana de mobilitzacions en protesta per la sentència de l'1-O encara en continuen empresonats set. Ahir van ser posats en llibertat sis joves més, quatre a Lleida i dos a Tarragona. Ara, en queden encara 3 al Puig de les Basses (Figueres), un a Can Brians, un a la Roca i 2 al CIE.

L'Audiència de Lleida va acordar ahir la llibertat de l'Amadeu, el Ionut, el Mohammed i l'Othmane després de resoldre el recurs d'apel·lació de les defenses. El Mohamed, segons van denunciar via Twitter els CDR, va ser detingut a la sortida de la presó i serà deportat, un cas que se suma, segons els CDR, al d'un altre detingut, l'Ayoub, que també va ser deportat al Marroc un cop alliberat.

Ahir també van ser alliberats la Laura i el Joan, que estaven a Mas d'Enric, al Catllar. L'ordre la va donar el jutjat d'instrucció de Tarragona després que la Caixa de Solidaritat diposés 2.000 euros per cada jove com a fiança. ■

Els manifestants, tallant ahir al vespre per uns minuts la Meridiana ■ JOSEP LOSADA

Tall breu i passat per aigua a la Meridiana

El desplegament dels Mossos d'Esquadra i el mal temps van fer que ahir al vespre el tall a l'avinguda Meridiana de Barcelona, organitzat des de fa quaranta dies per Meridiana Resisteix, durés només uns minuts. Per segona jornada consecutiva, els agents de la Brimo van obligar els manifestants a arraconar-se a les voreres i la circulació de vehicles es va restablir de manera immediata sense que es registrés cap incident.

La pluja va acabar de fer que els assistents a l'acte de protesta optessin per tornar cap a casa, no sense abans haver fet sonar les cassoles.

Pel seu canal de Telegram, Meridiana Resisteix va informar que avui tornaran a intentar tallar aquesta via i que també, en resposta a la presència de la Brimo a la Meridiana, han decidit estendre la protesta pels barris.

El dijous al vespre, els Mossos d'Esquadra van im-

pedir per primera vegada que el tall a la Meridiana durés el temps previst pels organitzadors. La Brimo va actuar amb la col·laboració de la Guàrdia Urbana i l'avinguda va estar bloquejada pels manifestants només un quart d'hora. Posteriorment, cap a les deu de la nit, es va produir un altre intent fallit de tall a Fabra i Puig. Es va viure algun moment de tensió i els Mossos van fer un parell d'identificacions. ■ REDACCIÓ

Cues de camions a l'AP-7 a Medinyà arran del tall de la vaga general del 18 d'octubre ■ G. TUBERT

POLÍTICA

Investigats dos edils d'ERC de la Jonquera

Dos regidors de la Jonquera, Marta Collell i Jaume Ricart, tots dos del grup municipal d'ERC, que és a l'oposició, han estat citats a declarar com a investigats pel tall de l'auto-pista AP-7 el 18 i el 19 d'octubre passat, coincidint amb la vaga general, segons ha fet

xarxes socials. Els dos edils han de comparèixer als jutjats la setmana vinent, segons la notificació que els han fet arribar agents de la Guàrdia Civil. "Des d'ERC la Jonquera tot el nostre suport i ànims als nostres companys!", afegia la piulada feta des del compte del partit. ■ EPA

POLÍTICA

El TC avala que la Generalitat reguli els contractes de compravenda i permuta

El Tribunal Constitucional (TC) ha determinat que la Generalitat té competències per legislar en matèria de contractes de compravenda, permuta, mandat i gestió de negocis aliens dins del Codi Civil. En una sentència, el tribunal ha desestimat la majoria de les impugnacions formulades per un recurs del govern espanyol als preceptes del Codi Civil de Catalunya que regula aquests aspectes. De fet, només ha admès un punt sol·licitat per l'executiu espanyol i ha tombat el precepte que regula el procediment notarial de resolució de conflictes perquè vulnera les competències que atribueix a l'Estat la Constitució en matèria de legislació processal. La sentència no ha estat unànime i, de fet, s'han presentat quatre vots particulars. La sentència conclou que els contractes de compravenda, permuta, mandat i gestió de negocis aliens que regula la normativa impugnada tenen connexió amb institucions del dret civil català existents a l'entrada en vigor de la Constitució, de manera que la Generalitat té competències per regular-los. ■ EFE

TOT NUVIS

29 novembre - 1 desembre

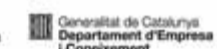
D'11 a 20.30 h *29 nov. de 16 a 20.30 h

www.firagirona.com

@FiradeGirona #TotNuvis19

Organitza

Patrocinen

